Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

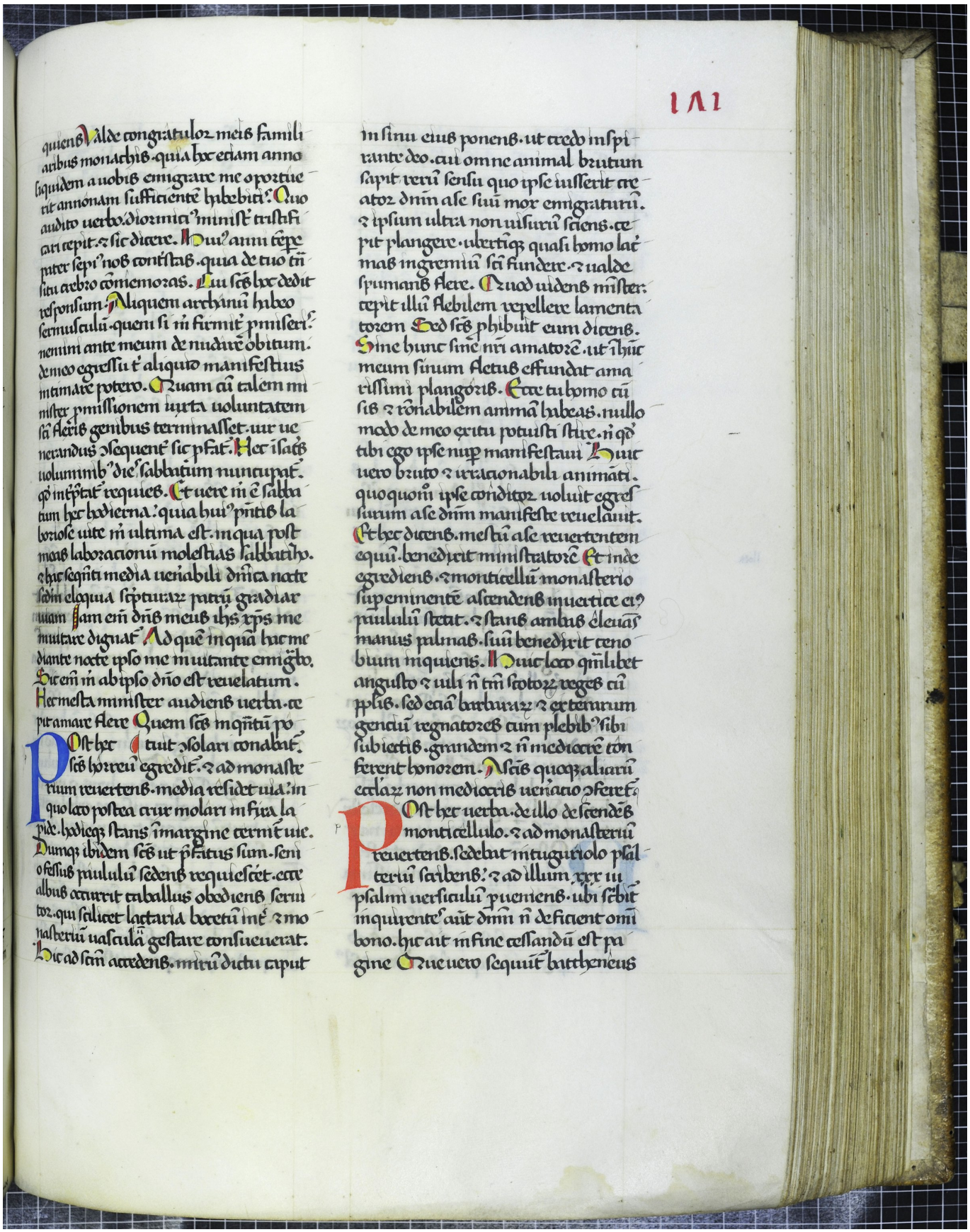

171

quiens Valde congratulor meis famili
aribus monachis quia hoc etiam anno
siquidem a nobis emigrare me oportue
rit annonam sufficientem habebitis. Quo
audito uerbo dormitat ministr tristifi
cari cepit. et sic dicere. Heu anni tempe
pater sepi nos contristas. quia de tuo tu
situ arbio commemoras. Cui sanctus hoc dedit
responsium. Aliquem archanum habeo
sermusculum. quem si mihi firmiter promiseris.
nemim ante meum de mundiue obitum.
de meo egressu et aliquo manifestius
intimare potero. Quam ei talem mi
nister promissionem iuxta uoluntatem
sui fieris genibus terminasset. uir ue
nerandus sequente sic prat. Hec isaias
uolum mb die sabbatum nuncupat.
qd interpretat requies. Et uere in e sabba
tum hec hodierna. quia hui pnitis la
boriose uite mi ultima est. in qua post
meas laboracionu molestias sabbatizo.
et hac sequti media uenabili domica nocte
sdm eloqua scpturar patru gradiar
uiam Jam enim dns meus ihs xps me
mutare dignat. Ad que in qua hac me
diante nocte ipso me mutante emigro.
Dic enim mi ab ipso dno est revelatum.
Hec mesta minister audiens uerba. ce
pit amare flere Quem sanctus mqitu po
Post hec tuit solari conabat.
sanctus horreu egredit. et ad monaste
rium reuertens. media residet uia. in
quo loco postea aur molari in fira la
pide. hodieq stans imargine cermit uie.
Dumq ibidem sanctus ut pratus sum. sen
o fessus paululu sedens requiescet. ecce
albus accurrit caballus obediens serui
tor. qui scilicet lactaria boretu inde et mo
nasteriu uascula gestare consueuerat.
Hic ad sanctum accedens. mitru dictu caput
in sinu eius ponens. ut credo inspi
rante deo. aui omne animal brutum
sapit ueru sensu quo ipse iusserit cre
ator dnm ase suu mor emigraturu.
et ipsum ultra non uisuru sciens. ce
pit plangere. ulertiq quasi homo lac
mas ingremiu sui fundere. et valde
spumans flere. Quod uidens minister
cepit illu flebilem repellere lamenta
torem Sed sanctus phibuit eum dicens.
Sine hunc sine mi amatore. ut huic
meum sinum fletus effundat ama
rissimi plangoribus. Ecce tu homo cu
sis et ronabilem amma habeas. nullo
modo de meo cpitu potuisti stire. ni qd
tibi ego ipse nup manifestaui Huic
uero bruto et irracionabili animati.
quoquoni ipse conditor uoluit egres
surum ase dnm manifeste reuelauit.
Et hec dicens. mestu ase reuertentem
equu. benedicit ministratore Et inde
egrediens. et monticellu monasterio
sup eminente ascendens in uertice eius
paululu stetit. et stans ambas eleuas
manus palmas. suu benedicit cenobium
inquiens. Huic loco qmlibet
angusto et uili ni tm sectorz reges cu
plis. sed etia barbarar et ceterarum
genciu regnatores cum plebib sibi
subiectis. grandem et ni mediocre con
ferent honorem. Nsas quoqz aliarum
ecclar non mediocris uenacio feret.
Post hec uerba. de illo descendes
monticellulo. et ad monasteriu
reuertens. sedebat in tuguriolo psal
teriu sarbens. et ad illum xxx iii
psalmi uersiculu puenens. ubi scbit
inquirente aut dmm ni deficient omi
bono. hic aut in fine cessandu est pa
gine Cruce uero sequit bartheneus